

Arne Larsen: Jeg er glad for, at den højtærede minister er enig med mig i det princip, at det primære er en egns- og landsplanlægning. Det er det, der må være grundlaget og forudsætningen for en rigtig vejplanlægning. Derfor hører jeg ikke til dem, der er så ked af, at vi endnu ikke har fået fastlagt linjen for en østjysk eller midtjysk motorvej. Jeg tror nemlig, at endnu mange, mange ting skal undersøges til bunds, før tinget skal og bør tage stilling til, hvor en eventuel ny jysk motorvej skal ligge. Der er mange ting, der skal undersøges, og især skal vi netop have gang i drøftelsen af problemet om den kommende udvikling i Jylland og de kraftcentre, der er ved at udvikle sig, og hvordan disse indbyrdes skal og bør forbindes.

Selvfølge skal man ikke sidde med hænderne i skødet i vejdirektoratet, og det har jeg heller ikke indtryk af at de gør; tværtimod har jeg det indtryk, at vejdirektoratet gør et udmærket stykke arbejde; men jeg har ligesom indtryk af, at man dér kaster sig over problemerne, efterhånden som de melder sig; hvor problemerne brænder på, og hvor der skal skabes en eller anden løsning, dér siger man: nå ja, så må vi sætte vejdirektoratets kræfter ind på at fremsætte forslag til en løsning af dette problem og så i næste omgang et andet sted i landet, hvor det brænder på. Det, jeg savner, er en helhedsløsning på vejplanproblemet, så vi snarest kan få et sigte og et grundlag for, hvordan man har tænkt sig, at vej- og trafikproblemerne skal løses. Derfor vil jeg meget henstille til den højtærede minister, der nu er enig med mig i princippet om, at egns- og landsplanlægning er det primære, at han presser på over for sine ministerkolleger, såvel boligministeren som indenrigsministeren og handelsministeren, som også har deres felter at varetage her, så vi får det fornødne samarbejde og får virkelig gang i egns- og landsplanlægningen, for det er nu det, som må være grundlaget og vil give det rigtige resultat af vor vejplanlægning.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): I anledning af det ærede medlem hr. Holmbergs sidste bemærkninger om en midtjysk lufthavn vil jeg blot sige, at jeg aldrig har haft den opfattelse, at en lov

kunne blive for gammel. Når en lov er vedtaget her i tinget, må den have lovskraft, indtil den bliver sat ud af kraft, og hvis man mener, at loven af 1946 er forældet, og har den opfattelse, at nu er der helt andre forhold, der gør sig gældende, må man vel vedtage, at loven ikke gælder mere. Derfor kan jeg ikke være enig med det ærede medlem i, at loven ikke giver ministeren bemyndigelse. Det står der udtrykkeligt i loven. Noget helt andet er, at hvis der bliver tale om særlig store beløb, så ved det ærede medlem jo, at der er en vis praksis for at gå til folketinget.

For øvrigt er det at gå til finansudvalget og få en vedtagelse dér for en eller anden bevilling i virkeligheden også i praksis anerkendt som at gå til folketinget. Det har vi gjort med ret store beløb. Jeg husker adskillige beløb til Store-Bæltsfærger til 20, 25, 30 mill. kr., som jeg har fået bevilget i finansudvalget. Jeg tror slet ikke, at det beløb, som en eventuel midtjysk lufthavn skal koste, står i noget rimeligt forhold til de 20-25 mill. kr., jeg nævner her. Så vidt jeg er orienteret indtil dato, bliver det et langt ringere beløb for lufthavnens vedkommende.

Det var rart at få at vide, at det ærede medlem hr. Asger Jensen gik ind for lovforslaget. Det har ikke noget at gøre med, at jeg skulle være en mimose, men det er altid rart inden udvalgsbehandlingen at få klaret op, hvordan partiernes stilling er.

Det ærede medlem hr. Asger Jensen sagde, at det altid måtte være en minister, der havde ansvaret for, hvornår en sag skulle bringes frem. Det er jeg da enig med det ærede medlem i, men så må det også være ministeren, der skønner, hvornår en sag er tilstrækkelig klar og moden til at blive bragt frem for folketinget. Det er rigtigt, at der i 1962 forelå en betænkning fra vejdirektoratet, hvori man gik ind for den østlige linjeføring, men det kan da ikke være det ærede medlem ubekendt, at der efter den tid er opstået en meget stærk rørelse, om jeg må sige det sådan, i Midt- og Vestjylland for at få en anden linjeføring. Det kan ikke være det ærede medlem hr. Asger Jensen helt ubekendt. Det er klart, at når der opstår et sådant røre, der samler så mange mennesker som i fjor, da man drøftede den sag i Herning, er der